

FINACONT TAX NEWSLETTER

A HÉA Irányelv módosításának hatása a Közösségi termékértékesítési Ügyletekre

Kis Gábor

„A HÉA irányelv 2018. végén elfogadott módosításai **több területen is érintik a Közösségen belüli termékértékesítésekhez kapcsolódó ügyletek szabályozását, mely változásokat a tagállamok 2020. január 1-től kötelesek alkalmazni.** Ezek a területek a vevői készletekhez, a Közösségen belüli értékesítésekhez, illetve a láncügyletekhez kapcsolódnak.”

A HÉA irányelv 2018. végén elfogadott módosításai **több területen is érintik a Közösségen belüli termékértékesítésekhez kapcsolódó ügyletek szabályozását, mely változásokat a tagállamok 2020. január 1-től kötelesek alkalmazni.** Ezek a területek a vevői készletekhez, a Közösségen belüli értékesítésekhez, illetve a láncügyletekhez kapcsolódnak.

Vevői készlet

A módosítások legnagyobb mértékben a vevői készletek szabályozását érintik. A vevői készletek kezelése olyan Közösségen belüli termékértékesítésekhez kapcsolódik, amikor az egyik tagállamban bejegyzett, a terméket mozgató adóalany és a másik tagállamban bejegyzett későbbi vevő megállapodást köt arra vonatkozóan, hogy a potenciális vevő a vevői készletbe átmozgatott termék tulajdonjogát megszerezheti egy későbbi időpontban. Ebben az esetben a saját terméket mozgató adóalany esetében nem áll be adóztatandó tényállás saját termékmozgatás jogcímen, illetve nem kell

bejelentkeznie a vevő országában. **Ahhoz, hogy a Közösségen belüli termék-értékesítés vevői készletnek minősüljön a módosítás következtében „négy plusz egy” feltételnek kell megfelelni, melyek a következők:**

1. az adóalany vagy a megbízásából eljáró harmadik fél terméket ad fel, vagy fuvaroz el egy másik tagállamba egy **későbbi értékesítés céljából,**
2. a terméket feladó, vagy elfuvarozó adóalany **nem rendelkezik gazdasági letelepedettséggel** (székhellyel, telephellyel) abban a tagállamban, ahova a terméket fuvarozza, vagy feladja,
3. a terméket megvásárolni szándékozó **adóalany közösségi adószámmal rendelkezik** és azt a terméket feladó, vagy elfuvarozó adóalany **tudomására hozza,** illetve
4. a terméket feladó, vagy elfuvarozó adóalany **feltünteti az áru-továbbítást** a vevői készletnyilvántartásban, továbbá az **összesítő**

5. **jelentésben is feltünteti** a vevő azonosságát és adószámát.

+I A fenti négy feltételen túl az Irányelv **időbeli korlátot is rendel** a vevői készlet alkalmazásához. Amennyiben a terméket a tagállamba való megérkezését követő 12 hónapon belül nem értékesítették, akkor úgy kell tekinteni, hogy a 12 hónapos időtartam leteltét követő napon megtörténik a saját termék mozgatás, azaz adókötelezettség keletkezik.

Fontos **újítása az Irányelvnek** ugyanakkor az, hogy továbbra is alkalmazható marad az egyszerűsítése - azaz nem kell az értékesítőnek bejelentkeznie, és nem kell saját termék mozgatás miatt adókötelezettséget bevallania a célországban – abban az esetben sem, ha egy **másik adóalany részére kerül értékesítésre** a termék a 12 hónapos időkorláton belül. Ennek további feltétele, hogy ezen értékesítést a vevői készletnyilvántartásba is bejegyzik. Az Irányelv kitér arra is, hogy hogyan kell kezelni azt az esetet, amikor a vevői készlet feltételei már nem állnak fenn. Ha bármelyik feltétel nem teljesül (például letelik az egyéves időszak és a terméket nem szállítják vissza, vagy a terméket másik tagállamba mozgatják, esetleg a termékek eltűnnek vagy megsemmisülnek) akkor a **feltételek teljesülésének megszűnése előtt szükséges az ügyletet** (saját áru mozgatás miatti) **közösségi értékesítésként kezelni.**

Közösségi termékértékesítés

A **közösségi termékértékesítés** meghatározása is módosul, ami alapján **az adómentesség**

feltételeit három csoportba sorolhatjuk, melyek a következők:

- A termék az eladó, vagy a vevő megbízásából **a Közösség más tagállamába igazoltan elszállításra kerül.** Ezzel kapcsolatban fontos megjegyezni, hogy a közúti fuvarozás esetén a leggyakrabban alkalmazott alátámasztás továbbra is a megfelelően kiállított CMR fuvarokmány. Továbbá láncügylet esetén felmerülhet, hogy az értékesítés tárgyát képező termék fuvarozását nem az eladó, vagy a vevő, hanem az értékesítési lánc egy harmadik szereplője intézi, ami azt eredményezheti, hogy az adott ügylet nem minősül közösségen belüli értékesítésnek, így nem áll fenn az adómentesség feltétele.
- A **vevő** az eladó tagállamától eltérő tagállamban illetékes, **közösségi adószámmal rendelkezik és azt az értékesítővel közölte** (ennek igazolásaként célszerű az adószám VIES rendszerből történő lekérdezésének elmentése és az ügylet anyagaihoz csatolása).
- A **terméket értékesítő helyesen adja be az összesítő jelentést,** illetve ha bármilyen adminisztrációs hiba merül fel, akkor ki tudja menteni a mulasztását.

A fenti feltételek egyaránt fontosak a közösségen belüli termékértékesítéshez kapcsolódó adómentesség feltételeinek alátámasztásához.

Az adótörvényekre, illetve a kapcsolódó egyéb jogforrásokra vonatkozóan a különböző értelmezésekből eredően eltérő gyakorlatok, eljárások, adózási módszerek létezhetnek. A fentiekben leírtak tájékoztató jellegűek, azokat a konkrét jogesetekben mindenki csak a saját adókockázatára használhatja fel. Az egyes ügyekkel kapcsolatban további adóhatósági vagy egyéb államigazgatási állásfoglalás – a teljes bizonyosság nélkül – tovább csökkentheti az adókockázatot.

További módosítások

Végezetül a HÉA irányelv kiegészül a láncügyletekre vonatkozó szabályozással. Ez alapján, ha a terméket a láncban lévő valamely közbenső gazdasági szereplő fuvarozza, vagy ő ad megbízást a fuvarozásra, akkor úgy kell tekinteni, hogy az ő részére teljesített termékértékesítés jár együtt a fuvarozással, ami azzal is jár, hogy ezen (felé irányuló) értékesítés élvezhet adómentességet.

Ezen főszabály alóli eltérés alapján viszont, ha a közbenső gazdasági szereplő közli a belföldi adószámát azzal az adóalannal, aki a részére a terméket értékesíti belföldön, akkor úgy kell tekinteni, hogy a közbenső gazdasági szereplő teljesíti a fuvarozással egybekötött termékértékesítést. Ez pedig azt jelenti, hogy a felé történő értékesítés belföldön adóköteles,

az ő értékesítése pedig adómentes lehet a megfelelő feltételek teljesülése esetén.

Összefoglalva a láncügyletekre vonatkozó új szabályok nem jelentenek érdemi változásokat a magyar jogértelmezési gyakorlatban, hiszen gyakorlatilag az általunk már alkalmazott törvényi vélelem épült be az Irányelvbe, amelyet az összes tagállam köteles lesz átvenni.

Az új szabályok **várhatóan nem lépnek hatályba hivatalosan 2020. előtt.**

Hírlevelünk általános jellegéből adódóan az abban foglaltak személyre szabott értelmezésével kapcsolatban keressék munkatársainkat.

Bármely kérdés esetén forduljon hozzánk bizalommal!

Kis Gábor

FINACONT Szolgáltató és Tanácsadó Kft.

H - 1062 Budapest, Aradi utca 16, II. em. 2.

T. +36 1 345 0092

M. +36 20 945 5040

E-mail: gabor.kis@finacont.com

Web: www.finacont.com

Az adótörvényekre, illetve a kapcsolódó egyéb jogforrásokra vonatkozóan a különböző értelmezésekből eredően eltérő gyakorlatok, eljárások, adózási módszerek létezhetnek. A fentiekben leírtak tájékoztató jellegűek, azokat a konkrét jogesetekben mindenki csak a saját adókockázatára használhatja fel. Az egyes ügyekkel kapcsolatban további adóhatósági vagy egyéb államigazgatási állásfoglalás – a teljes bizonyosság nélkül – tovább csökkentheti az adókockázatot.